

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17882/2022
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марица Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Мутавцић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 819/22 од 05.05.2022. године, у седници одржаној 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 819/22 од 05.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 819/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5873/19 од 09.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи Уговор о поклону непокретности закључен и оверен 26.07.2019. године, снабдевен клаузулом о потврђивању исправе од стране јавног бележника ОПУ: 676/2019 између тужених као поклонодаваца и туженог ГГ, као поклонопримца, чији су предмет уговора кп. бр. ..., потес село, површине 2.574 м², њива 4. класе и кп. бр. ..., потес село, површине 1.597 м², воћњак 2. класе, укупне површине 0.41,71 ха уписане у лист непокретности бр. .. КО ... код РГЗ СКН, те да се огласи да је без правног дејства према тужиоцу наведени уговор о поклону непокретности због повреде права прече куповине, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужене ББ и ВВ да тужиоцу продају и предају кп. бр. ..., потес село, површине површине 2.574 м², њива 4. класе и кп. бр. ..., потес село, површине 1.597 м², воћњак 2. класе, површине 0.41,71 ха, уписане у лист непокретности бр. .. КО ... код РГЗ СКН, под истим условима и за исту купопродајну цену за коју су продате туженом ГГ на основу симулованог уговора о поклону непокретности закљученог и овереног 26.07.2019. године, снабдеженог клаузулом о потврђивању исправе од стране јавног

бележника ОПУ: 676/2019, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 819/22 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Спорно правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа, а наводима ревизије се заправо оспорава оцена изведених доказа и доказни поступак, чиме се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја уговора о поклону поднета је 25.11.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 147.500,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**